

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Levelek egy nyári őrsről.

Irja; Pajtás.

II.

Kedves Imrém!

Azt hiszem, nem veszed rossz néven tőlem, ha most levelem elején olyasmiről írok, a mit bizonyára még te sem láttál.

Barátom! Végig élveztem egy vihart, alig pár órája, itt, a felhők országában.

Nincs az a színház, hangverseny vagy emberileg összehozott más látványosság, a mi ennek a fenséges borzalmasságával és lebilincselő szépségével versenyezhetne és a mely akkora hatással volna az ember lelkeletére, mint ez. Ha írni vagy festeni tudnék úgy, hogy ezt hűen visszaadhatnám, akkor emberfeletti dolgot végeznék; de így csak azokat a lelkemben zsongó benyomásokat próbálom visszaidézni, a melyeknek hatása alatt állok, hogy némi fogalmát adjam impreszióimnak.

Délután négy óra lehetett. Itt az örökös széljárta helyen mozdulatlan lég és tikkasztó napsütés. Az öreg Kelemen-havas kopár teteje felett derült kék égen alig észlelhető halvány felhőfoszlányok uszáltak. Az őr egyetlen kakasa nagyokat kukorékol, a mit máskor ilyen időben nem szokott tenni.

Szétnéztem, de sehol semmi felhőzetet a már említettek kivül nem láttam. Felmentem a laktanyánk feletti hármas határoszlophoz, a hol Bukovina és Románia határa találkoznak hazánkkal. Lent a mély völgyben messziről csodás alaku nagy fehér felhők hömpölyögtek, a melyeket első látásra inkább hittem nagy füstgomolyoknak, mint felhőknek.

Mindig közelebb és közelebb úsztak felém a völgyben s fehér tömegük egymásután nyelte el a fenyvesek haragos zöldjét.

Hirtelen, mintha csak valamelyik sziklaóriásból szabadult volna elő, süvítő szélvész kerekedett s nagy esőcseppeket szórt a forró földre.

Mig sietve a laktanyáig szaladtam, teljes erejéből ki-tört a zivatar.

Zuhogott a zápor s a sötét felhőzetből egymást érte a villámlások vakító cikázása. A szélvész tördelte a fákat s a süvítő, recsegő hangzavart a mennydörgés csattogása egészítette ki borzalmasan fenségessé.

A természet e csodás színházában érzi csak az ember, hogy milyen apró semmiség a Mindenható kezében.

És míg a felhők csodás alakulatát, színeit, eddig nem látott pompáját bámultam; oly hirtelen, a mint jött, tova tűnt minden. A dörgés moraja egyre távolabb és távolabb hangzott s egyszerre derűs ragyogással kísértött a nap. . . .

Mi itt sokáig látjuk a napot s a mig nyugovóra tér, azt hiszem, bevégezhetem leveletem.

Igéretemhez híven, most a laktanyánk leírásán van a sor, azon kezdem tehát. Fából van a házunk, pajtás, teljesen, még a kilincseink is. Kivül, belül, alul, felül fenyőfából, hanem csak olyan házilag nagyolva faragott gerendákból.

A gerendák köze kívülről mohával van bedugdosva, belül pedig újságpapírral tapétázva s így a lakásunk szélcsendje biztosítva van egy nyárra. Azért mondom, hogy csak egy nyárra, mert télen át, meg kora tavasszal a madarak a mohát is, meg a tapétát tartó csirizt is kicsipegetik s az új őr embereinek előlről kell kezdeni mindent. Különben előlről kezdünk itt mi mindent minden évben.

Mikor a megszálló különítmény ide nyár elején feljön, hegyi lovakra kötözve hozza magával az ablakokat, a kályhát, égyneműt, edényeket, szóval mindent és itt napokon át csak a lakást és a berendezést csinálják. A padlásról lehordják a fakilincsre járó ajtókat, felillesztik, azután felrakják az ablakokat, hogy védve legyenek a szél ellen s csak azután fognak hozzá a részletes berendezéshez. Összerójják deszkából az ágyakat, teletömik illatos havasi szénával, mert szalmazsák nincs, s így készen van a nyugvóhely. Így rójják össze az asztalt, székeket, padot s más egyéb tárgyat, a mire szükség van. Fa ingyen kerül. A mit kivághatunk és elhasználhatunk, az a miénk.

Most nézzük belülről a laktanyát. Egy kis szűk előszobafélén át, melyben a fegyversorompó áll a töltött karabélyokkal, jut az ember a kis kamrába és a legénységi szobába; ez utóbbiból pedig az őrsirodába.

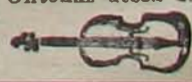
A legénységi szobában egyik társunk épen a vacsorát készíti a kis vaskályhán. Egy nagy fazékban fő a puliszkának való víz, mellette egy lábasban pedig a pörkölt hús sístereg. A szakács felgyürt ingujjban, a közismert kék csendörkötényben a puliszkához való

Első magyar vill. erőre berend. hangsz.-r-gyár honvédség, valamint a m. kir. osendőrség szerződött szállítója és a Ludovika Akadémia házi hangszerkészítője, az Ocskai és a szabadalmazott Rákóczi tárogató felfalója Budapest, Lánoshid-utca 5. Gyár: Öntőház-utca 2.
Ajánlja enját gyárában készült összes vonós és fuvós hangszereit és alkatrészeket. Harmonikák erős elpusztíthatatlan hangokkal. Az összes hangszerek javítása olcsón eszközöltetnek. Arjegyék minden hangszertől külön küldetik. **Magyarország legnagyobb vonós és fuvós hangszerek gyára.** 8

STOWASSER JÁNOS

osás:ári és királyi ndvari szállító. a cs. és kir. főzós hadsereg, a m. kir. hangszerkészítője, az Öntőház-utca 2.

tengerilisztet szítálja. Főzőasszonyunk nincs. Ilyen helyre nem is kapnánk s így magunknak kell az ételmezt elkészítenünk. Egy kis füstszag, kozmás iz számba se jön, mert a jó havasi levegőn élők között éhes az ember inkább, mint válogató. Nagy is a kelendősége minden ennivalónak. A kis kamra készlete egy-egy szállítmány után hamar megkevesbedik. Ételmet, postát havonta háromszor hoznak fel szerződéses szállítóink lovakon, zsákokba csomagolva. Hús, liszt, só, zöldség, 10—15 kenyér stb. kerül ilyenkor hozzánk s bizony, különösen a kenyér nem szokott reánk száradni. Vizünk pedig olyan van, hogy olyat sik földön soha sem ihatsz.

Most bevezetlek az őrsirodába. A szép sárgára mázolt butorzatot itt se keresd, a háziipar terméke minden. Az íróasztal egy négyszögméternél kisebb felület, épen hogy írni elfér rajta a kéz, felette egy polczon vannak sorban a szolgálati könyvek elhelyezve. Egy mosdótál, egy vaskályha egészíti ki a butorzatot.

Az irodából nézzünk most ki az udvarra, a hol az alkonyi nap bágyadt fénye mellett tanuja lehetsz, hogy kincstári tehenünket az őrs parancsnoka milyen szakértelemmel feji meg.

Nézzünk körül még az udvaron is. A laktanyaépülettel szorososan összefügg a tehenistálló s ennek fedélzetében a baromfiak éjjeli szállása. Ezt a házközösséget nehezen szokja meg az ember, mert úgy a tehen, mint a baromfiak minden mozgását hallja az ember éjjelen át. Magam is megjártam már, mert a riskánk oly hüen imitálta a záport, hogy én álmomból ébredve, kinéztem az időjárást figyelni. No de gyerünk tovább. Távolabb az udvaron egy kis veremfélének van a földbe ásva, ez a pinczénk.

Van még egy kis kertünk is, de itt a hideg idő miatt nem terem meg benne rendesen semmi. Saláta, bagyma, retek, ha megnő is, izetlen marad.

Nagyjából leirtam volna tebát a laktanyánkat, meg a belső életünkről egyet-mást. Majd legközelebb a szolgálatról is írok. Most már késő van. A friss sarjuval tömött ágyam igen hívogat a nyugovóra.

Jó éjszakát kíván igaz barátod

Józi.

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Dobbal verebet...

Irtá: Máthé Miklós törzsőrmester.

Az őrsök egyik legkellemetlenebb ellensége egy speciális baromfitolvaj. Egyszer-egyszer sok kárt nem okoz ugyan, de mert az a néhány darab baromfi, a mit egyszer elvisz, oly sokféle módon és oly hamar eltüntethető a nyomozó csendőr elől, hogy csak a legritkább esetben lehet belőlük bűnjelt találni, s a tettenérés esetét kivéve, igen ritkán sikerül egy-egy baromfitolvajt leleplezni.

Hefner Jakab ny. csendőrőrmester, a 80-as és 90-es évek leghíresebb nyomozó altisztje, mondta egyszer

nekem, hogy százszor inkább nyomoz bármily szenzációs kasszabetörésben, rablásban vagy vármegyékre kiterjedő jóságlopásokban, mint egy baromfitolvaj után.

És ebben igaza is volt.

Mert az említett bűncselekmények tettesei rendszerint ismert nevű és nagyobb összeköttetéssel bíró közártalmak lévén, a jó besugókkal és kiterjedtebb személyismerettel rendelkező csendőr vagy altiszt, mint a milyen ő is volt, rövidebb vagy hosszabb puhatólás mellett rendszeren mindig eredményesen nyomozhat utánok.

Baromfitolvaj azonban lehet minden subancz és minden tág lelkiismeretű szegény ember. Nem is kell neki összeköttetés. Mire a csendőség az elkövetett lopásról értesül, már vagy maga megsütötte, megfőzte és elfogyasztotta azt a pár darab lopott baromfit, vagy a közeli községek betivásárjain eladhatta. Bűnjel nem marad utána. S így a nyomozó csendőrnek az eredménytelen nyomozásokkal csak folytonos kellemetlenséget okoz és az őrsök kiderítetlenül maradt közbiztonsági zavarait szaporítja.

A csendőrnek azonban, mint minden más bűncselekménynél, úgy az e fajta lopásoknál is már a megtörtént esetekből tudni kell következtetni arra, hogy műkedvelő, azaz alkalmi tolvaj lehet-e a tettes, a ki a maga részére vagy valamely alkalmi esetre lopta a baromfit; vagy pedig speciális baromfitolvajjal van dolga, a ki üzletszerűen foglalkozik a baromfilopásokkal és értékesíteni szokta a lopott szárnyasokat.

Ha hosszabb időközben néha-néha fordul elő a baromfilopás, bizonyosra vehető, hogy valamely lebuja vagy rosszbirü helyre összegyülni szokott helybeli subanczok a tettesek. Ilyenkor azt kell kipubatolni, hogy melyik rosszbirü, szegényebborsu nőnél szoktak összejönni a községi subanczok s hogy az eset története idejében melyik ilyen háznál tartottak névnapot esetleg más hasonló »zártkörű« mulatságot s a legközelebbi esetről már, ha idejében járunk el, rendszeren megelőzhetjük a lopott szárnyasok elfogyasztását és leleplezhetjük a tetteseket.

Ha azonban gyakran, néhány napi időközben történnek a baromfilopások, bizonyos, hogy speciális baromfitolvajjal állunk szemben, a ki üzletszerűen foglalkozik a baromfilopással és vagy a közeli községek betivásárjain vagy olyan baromfikereskedőnél értékesíti a lopott szárnyasokat, a ki nem törődik a tulajdonjog szentségével, sem az eladó kilétével, hanem megvesz mindent és mindenkor, a mit és a mikor hozzávisznek.

Ez utóbbi esetben már nehezebb lesz eredményt elérni. Összovásárolt és szállításra rendszeren előkészített öthatszáz darab baromfi között még ha keressük is, ha csak nem valami kiváló fajta általánosan olismert szárnyas az, aligha lehet 8—10 darab baromfit megtalálni és kisebb lévén a kár, maga a káros sem hajlandó az utánajárással sok időt vesztegetni, a csendőr pedig, a legalaposabb leírás mellett is, csak igen ritkán ismer rá egyik-másik darabra a sok száz között. Így aztán leleplezés nélkül folytathatja a tettes bűnös cselekményeit tovább, míg vagy a csendőrök ötletessége vagy tettenérés folytán rajta nem veszt.

Ilyen speciális baromfitolvaj működött a mult év első felében Alberti-Irsa községben is három vagy négy hónapon keresztül, még pedig igen jó szerencsével, mert mire kézrekerült, már közel 450 korona értékű baromfit lopott el több helyről kisebb-nagyobb mennyiségben.

Nem mult el egy hét se, hogy agyszer-kétszer fel ne

Ha fáj a feje ⁷ ne tétovázzék, hanem használjon azonnal **Beretvás-pastillát**
mely 10 perc alatt a legmakacsabb migrain és fejtájtást elmulasztja. — Ára K 1.20. — Kapható minden gyógyszertárban.
Készíti **Beretvás Tamás** gyógyszerész **Kispesten**. Orvosok által ajánlva. Három dobozról ingy. postai szállítással.

kereste volna a községet. S bár a kár értéke, a mit egyszer-egyszer okozott, 8—72 koronáig terjedt, az őr legénysége, az őrparancsnokkal: Horváth Mihály őrmesterrel az élén, minden alkalommal, de különösen mikor már folyton ismétlődtek a lopások, minden lehető elkövetett a tolvaj leleplezésére.

Gyakori helyi járőrökölés mellett éjjelenként több helyen lesállításokat tartottak, megfigyelték az éjjeli vonatokat, érintkezésbe léptek a baromfi-kereskedőkkel és a budapesti rendőrséggel is, hogy azokat az egyéneket, a kik esetleg háton szállítják be a fővárosba a szárnyasokat, a kültekli állomáson megfigyeltessék, de a tettest csak nem tudták kézrekeríteni.

A nyomozást irányítható nyom vagy bűnjel nem maradt utána sehol és nem tudott rá nézve felvilágosító adattal vagy gyanuval szolgálni senki. A hosszas nyomozás, pühatolás során szerzett tapasztalatokból és az esetek elkövetési idejéből következőtve, mindössze annyit állapítottak meg, hogy a tettes valamely Budapest felé eső más községhele lehet és csakis az éjjeli vonattal érkezhetik Albeiti-Irsára, mert a lopások mindig éjjel-után történtek.

Egyik esetben való nyomozásnál még azt is megállapították, hogy a tettes 30—35 éves, magas termetű, vörösbaju s jól öltözött férfi lehet, a társa pedig egy fiatal nő, mert voltak, a kik ismételten látták őket a czeplédberczeli állomáson éjjel egy-egy zsák baromfi-val felszállani a hajnali vonatra.

A személykocsikban ugyan nem igen szabad élő baromfit szállítani, de hát mint jól tudjuk, a harmadik osztályon e tekintetben igen humánusan jár el a vasuti személyzet s bizony nem ritka eset, hogy az éjjeli utasokat, már ugy hajnal felé egyszerre hangos kukorékolás veri fel álmukból. Így aztán, mint később kiderült, az irsaiak tolvaja is jó ideig minden fennakadás nélkül szállíthatta a zsákbarakott baromfiakat a fővárosba.

Végre azonban ő rajta is beteljesedett annak a bizonyos korszónak a sorsa. Eltört az ő szerencséje is. Még pedig igen különös módon.

Horváth őrmester ugyanis, mikor már látta, hogy eredményt sehogyse sikerül elérni, az esetek pedig újból csak ismétlődnek, egy különös ötlethez folyamodott, úgy okoskodván, hogy segítségül hívja a szerencséskezű tolvaj leleplezéséhez magát a megkárosított és még megkárosítható lakosságot is. Így talán majd jobban sikerül a tettes kézrekerítése.

A községi előjárósággal egyetértőleg tehát dobszó utján felhívta a lakosságot mind a két községben, hogy a gyakori baromfi-lopásokra való tekintettel, ha valaki éjjel, a községben bárhol ólalkodó gyanus egyént talál, lát vagy észrevesz, az őröt azonnal értesítse, vagy ha közelben azonnal más segítséget kaphat, azzal a gyanusnak talált egyént fogja el, kísérik a községbázára és zárják be.

Ezzel az eljárással kettős célt igyekezett az őrmester elérni.

Ébrenné és fogékonyabbá tenni a lakosságot a saját vagyona feletti órködésben és felhasználni őket — mint fentebb említém — a tolvaj leleplezéséhez; másrészt pedig a fokozottabb felügyeletnek dobszó utján való nyilvánosságra hozatalával a tolvajokat a további lopásoktól lehetőleg elriasztani.

És a célját el is érte. A következő héten már, épen a 18-ik rendbeli lopásnál, meglelt a tettes.

Mult évi július hó 21-én ugyanis egyik gazda az udvarában szétnézvé, a bujkáló holdvilág fénye mellett észrevette, hogy szomszédjának a kertje melletti zugutczára háttal levő tyukólnál egy fekete ruhás férfi ólalkodik.

Mint hogy a paraszt ember nyáron át rendesen gatyában jár, mindjárt tudta, hogy az ólalkodó nem a szomszédja háznépéhez tartozik és csakis rossz szándéku ember járhat ott éjnek idején a zugutczában.

Felkeltette tehát a saját fiát és cselédjét s észrevétlen a kert hátsó kerítetlen részéhez lesbeállította a két legényt azzal, hogy ba az idegen arra menekülne, mindenáron tartás fel. Mga pedig az utcai kerítésen átmászva, felkeltette az eresz alatt alvó szomszédját s ezzel és az annak szintén felkeltett cselédjével együtt meglepték a tyukól zárját már feszegető idegent. Ez nem vette tréfára a dolgot, hiába marasztalták, hogy álljon meg, hadd beszéljenek vele, inkább átugrott a kerítésen s menekülni iparkodott a zugutczában a kertek hátsó része felé, hogy ott majd a kertek alá kijutva, eltűnhet üldözői elől.

Itt azonban szembe találta magát a már előbb odaállított két legénnyel s miután azok nem valami harátóságosan mutogatták neki az ez alkalomra magukkal hozott vasvillákat, az üldözők pedig már a sarkában voltak, így két tűz kezé szorulva, lemondott a menekülésről, inkább megadta magát sorsának.

Az öt polgártárs azután felelősségre vonta, hogy ki ő és merre van hazája s mit keresett ott éjnek idején? — Vágó József a nevem és czeplédi lakos vagyok! — felelt szorult helyzetéhez mérten nagyon is henczegő hangon az idegen — és szükségemet végezni jöttem ide a zugutczába csak. Nem kell nekem senki vagyona, ismer engem mindenki Czepléden; engedjenek kendtek utamra! — folytatta nagy hangon tovább.

De bizony nem ért ott a henczegés semmit. Megkötték, a polgártársak az uri ruhás, pantallós Vágó Józsefet s vitték egyencsen a községházához és bezárták; egyikük pedig elszaladt a laktanyába és értesítette az őröt a jó fogásról.

Horváth őrmester a honlevő csendőreivel azonnal a községházára sietett. Kikérdezte Vágó Józsefet. Tagadta, hogy lopási szándéka lett volna. Nem is volt nála semmi-féle eszköz, még zsák sem, a miben a baromfit elvihette volna. A neve mellett most is megmaradt, de tartózkodási helyeül Pilit jelölte meg.

Mint hogy azonban arra nézve, hogy mit keresett az említett tyukólnál, elfogadható kibuvót nem tudott előadni, egy csendőr őrizete alatt a községházánál visszahagyva nevezettet, a polgárokkal a helyszínére ment az őrmester, gondolván, hogy ha volt Vágónál valami eszköz, azt csak ott az üldöztetés közben dobhatta el s bizonyára megtalálható is lesz.

Jól számított. Már a tyukól megett találtak két zsákot egymásba dugva, a mit Vágó a kertből való kiugrása után dobhatott oda, de üldözői nem vették észre. A mint e felett beszélgetnek, egyszerre olyan különös fojtott hangu libagágogást hallanak a kertek hátulja felől. Utána néznek, hát ott találnak a vetemények közt négy darab ludat egy zsákban, további nézegetés után pedig a kerteket elválasztó szeges dróthuzalou egy női köténydarabot.

Nyilvánvalóvá lett ezekből, hogy a ludakat a Vágóra várakozó nőtárs hagyta ott, a ki előbbinek üldöztetését észrevéve, szintén menekülni iparkodott s közben nem

BUTOR

köszpénzért v. részletfizetésre legjutányosabb áron
EHRENTREU ÉS FUCHS TESTVÉREKNÉL
 BUDAPEST, VI., TEREZ-KÖRÚT 8. SZ.

BUTOR

13 Képes árjegyzék ingyen. :: Telefon 88—59.

Szabó Lajos csendőr cz. őrsvezető.

vette észre a kifeszített szeges drótot s átbukott rajta és így szakadhatott ki kötényének az egész közepe.

A bűnjeleket összeszedette Horváth őrmester és a község házára szállíttatta. Ezeknek láttára a másnapi kikérdezésnél már beismerte Vágó József mind a 18 rendbeli baromfilopást és azt is, hogy a lopásokat egy vasutasnál férjénél levő unokanővével, a kikkell Pilsen együtt lakott, követte el.

Beismerte továbbá, hogy leginkább a berczeli állomáson szálltak vonatra; a budapesti rendőrség figyelmét pedig akként játszották ki, hogy rendszeren már a pest-szentlőrinci-nyaraló megállóhelynél leszálltak a vonatról s onnan vagy gyalog vagy villamossal jöttek be a fővárosba s itt mindannyiszor fennakadás nélkül érkezhettek a szárnyasokat.

Ezekután felkeresték és kikérdezték nevezett unokanővérét is. Ez, bár közölte vele bátyja beismerését és felmutatták előtte a köténydarabot, mindaddig konokul tagadta a lopásokban való részességét, míg csak a hamosan megejtett házkutatás mellett a kötényt elő nem kerítették s ott a bizalmi egyének előtt be nem bizonyították a két darab összeillesztése által, hogy az az övé volt.

Ekkor aztán beismerte, hogy az összes lopásokban résztvett, de a férje tudta nélkül, mert az ilyenkor rendszeren mindig szolgálatban állott.

Mint hogy pedig a lopások legnagyobb részét betöréssel kapcsolatosan hajtották végre és mert Vágó József egymásután két ízben is — egyszer két évi börtönnel, másodszer három évi fegyházzal — volt már hasonló cselekményért büntetve s utolsó büntetése óta még fél év is alig telt el, mind a kettőt letartóztatták és a kir. ügyésznek átadták.

Vágó József öt évi fegyházzal, nővére pedig két évi börtönnel bünhődött a folytatólagosan elkövetett baromfilopásokért.

Horváth őrmesternek ez a fentebb jelzett eljárása, hogy a lakosságot a saját vagyonának fontosabb őrzésére, a tolvajok megfigyelésére, azoknak bármi módon való leleplezésére, esetleg elfogására is dobszó útján felhívta, szokatlanul látszik, az azonban el nem vitatható, hogy igazán ötletes és a lakosságnak a csendőrség iránti bizalma fokozására fölöttébb alkalmas volt.

Mert, ha figyelembe vesszük, hogy a csendőrnek bűnesetek előfordulta esetén kötelessége minden lehetőet elkövetni arra, hogy annak tettese kideríttessék, nyilvánvaló, hogy még fokozottabb mérvben hárul reá ennek a kötelességnek szigorú végrehajtása akkor, ha az a bűncselekmény rövid időközben többször ismétlődik.

Helyesen cselekedett tehát Horváth őrmester és a szolgálat minden terén való érdeklődésének adta tanújelét, mikor a fentebb említett s az egyenkénti károkozást tekintve, kisebb jelentőségű baromfilopások tettesének kiderítésénél is, szemelőtt tartva az Ált. szolg. határozványok VII. fejezet 11. pontjában és a II. szolg. ut. 115. §-ában foglaltakat — minden lehetőet elkövetett és megmutatta, hogy ügyes eljárás mellett néha lehet dobbal is verébet fogni.

Szabó Lajos csendőr cz. őrsvezető jelvényes kitüntetése.

Szép ünnepség keretében történt meg múlt hó 9-én Szabó Lajos III. sz. csendőrkerületbeli csendőr cz. őrsvezetőnek az ezüst érdemkereszttel való feldiszipése, a melyet egy ember életének a biztos tűzhaláltól való megmentéséért juttatott nevezettnek a királyi olismerés.

Az ünnepély a budapesti csendőrlaktanyában folyt le s részt vettek rajta a fővárosban állomásozó kerületbeli tiszturak, továbbá az altisztikar és a tanosztályhelyi altisztis és próbacsendőr tanonczok teljes számban.

A kitüntetett önfeláldozó tevékenységét verebelyi Marsó György ezredes, csendőrkerületi parancsnok gondolatokban gazdag beszélben ismertette a jelenvoltak előtt s azután feltűzte neki az ezüst érdemkeresztet.

A tanosztály gyaloglegénységéből alakított diszszázad és egy disz lovas-szakasz elléptetése követte a feldiszipetést s ezzel az örömteljes ünnepély, a kitüntetett iránti bajtársi rokonszenvenek általános szerencsekívánatokban való megnyilvánulása mellett, véget ért.

A király tokaji bora.

Királyunk pinczejében tudvalevően nagymennyiségű kitudó tokaji bor van, mely a német császár szombati

FIGYELMEZTETÉS!

Ne vegyen addig grammfont, enfeut, hanglemezt vagy bármely más hangszert, amíg

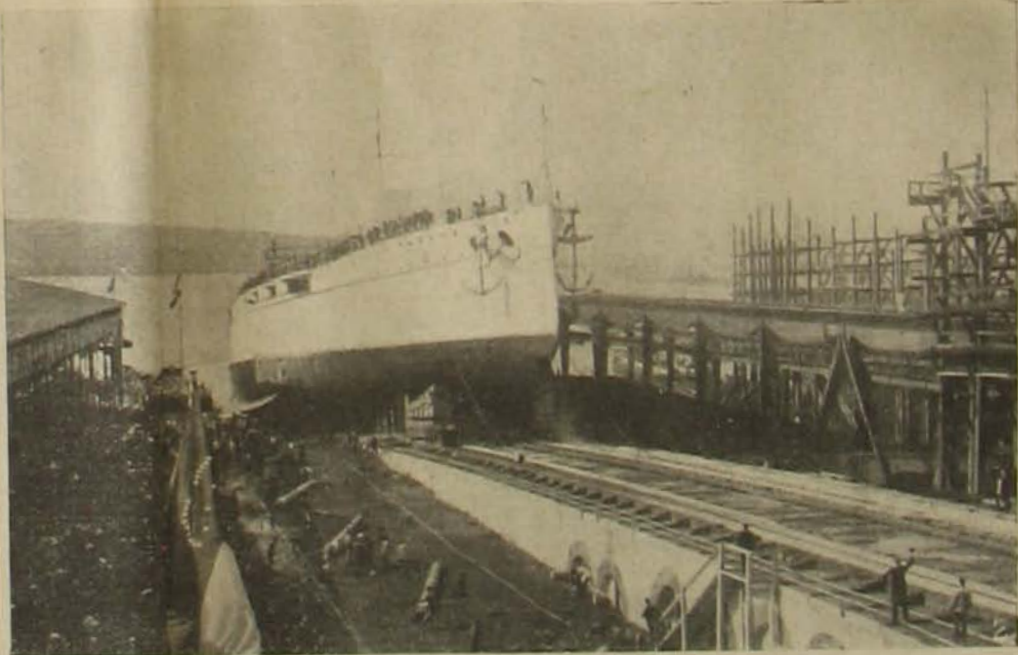
REICH ALADÁR műhangszor
kőszítő
BUDAPEST, VIII/c. NÉPSZÍNHÁZ-UTCA 27. szám.

Csendőröknek 5% engedmény!

képen úrjegyzékét el nem kért,
amely ingyen lesz küldve.

**Grammofon 22 K, eufon 35 K,
hanglemezek 2-40 korona.**

A 'Tegetthoff' osztrák-magyar új csatahajó vízrebocsátása Triesztben. 1. A boszontolás. — 2. A hajó a vízrebocsátás pillanatában.
3. A vízrebocsátás után. — 4. A trónörökös az ünnepélyen.

látogatása alkalmával is asztalra kerül. Honnan kerül uralkodónk háztartásába a tüzes ital, kitűnik II. Ferdinánd király 1635-ik évi donációs leveléből, melylyel a lokaji borvidék három szőlőjét a Sennyei-családnak adományozta. A latin nyelvű donációs levél magyar fordítása ez:

Mi Ferdinánd stb. Emlékezetül adjuk stb. Hogy a midőn mi a mult hónapokban, tudniillik nagyságos és tekintetes Monyorókeréki Erdődy Anna grófnőnek, nagyságos és tekintetes néhai Bekényi Alaghy Menyhért, egyben a mi Magyarországnak országhírája hátrahagyott özvegyének halála után, mindkettőjüknek haláluk révén magva szakadván, a közönségesen Báthory-szőlők nevezetű egész és szabad három szőlőt — az egyik a Fővényes, vagy Kéményes nevű szőlő a Dorgó, avagy Gerebhe hegyen, a másik pedig a Tállya mezővárosi szőlő hegyén úgynevezett Hegyeshegy, úgyszintén a harmadik az Abaujvármegyében fekvő, de a Regécei-uradalomból semmikép sem tartozó és nem is tartozható, a szántói, szintén Agyag nevezetű szőlőhegyen fekvő Agyag nevű szőlő — néhai tisztelendő Kis-Sennyei Sennyei István győri püspöknek és Győr örökös főispánjának, tanácsosunknak és a mi magyar királyi udvarunk kancellárjának, az ő híveiségről és sok-sokrendbeli bokros érdemeiért és szolgálataiért, a miket nemcsak az ő kancellári hivatalában, hanem más, több rendbeli ténykedéseiben és a mi Magyarországnak közjává és üdvös fenmaradását érdeklő küldetéseiben, sok év folyamán, mindig kész és fáradságtalan lélekkel és a mi kegyelmes megelégedésünkre fölmutatott, ama szőlőknek összes haszonvételével és hármiké névű tartozékával oly szándékkal adtuk meg, adományoztuk és adtuk át teljes joggal és hatállyal, hogy az ő halála esetén azok a Báthory-féle szőlők a mi hívűnkre, nagyságos Kis-Sennyei Sándor aranyarkantyús vitézünkre, tanácsosunkra és kamarásunkra, tudniillik a jámborúl elhunyt előbb nevezett kancellárunknak és testvére s ennek összes örökössire és utódaira egyenesen s legkisebb zavar nélkül szálljon és származzék át.

És így Isten rendeléséből, mely az egész világot igazgatja, úgy történni, hogy a mi előbb nevezett kancellárunk, habár korai halállal, a mindnyájunk testének útjára tért, úgy az ő érdemeinek kedves emlékéért, mint tekintetbe vévén az előbb nevezett Sennyei Sándor híveségét és nekünk kedves szolgálatait és érdemeit, a miket ő hasonlókép a mi Magyarországnak szent koronájának, következtetésképp felségünknek idő és alkalom szerint híveségesen, állhatatosan és hasznosan művelt és a jövőben is ugyanoly szerénységgel és lelki készséggel fog művelni, azt a sentebb mondottuk Báthory-féle három szőlőt, melyek közül kettő Zemplénben, Tállya szőlőhegyén, mint előbb mondottuk, a Fővényes nevű és Hegyeshegy szőlő, a harmadik pedig Abaujban, Szántó szőlőhegyein az Agyag szőlő, a mondottuk vármegyékben lévő és fekvő s különben is a mi előbb nevezett kancellárunknak a mi részünkről is helyeselt és megerősített végrendeletében ugyanannak a Sennyei Sándornak, tudniillik az ő édes fivérének hagyományozott szőlőket, úgyszintén a mi királyi összes jogosítványainkat, mikkel abban a három tüzetesen ösmertetett Báthory-féle szőlőben egy és más tekintetben bírnak és a mik bármi oknál fogva, úton és módon és viszony szerint felségünket illetik, annak a három rendbeli szőlőnek

minden hasznával és harminémű tartozékával az említettük Sennyei Sándornak, s az ő összes fiórközeinek és utódainak, azoknak megszakadása esetén basonlókép valamennyi leányörökösének kiváló óhajításunknál és kegyelmes elhatározásunknál fogva adtuk, adományoztuk és átadtuk, hozzátéven ezt a föltételt:

A mi háztartásunk számára annak a Báthory-féle három szőlőnek terméséből, vagyis szüretéből évenként az ugyanott használatos tizenöt hordó hort tartozik és köteles adni nekünk ugyanaz a Sennyei Sándor és átszolgáltatni a mi szepesi kamarai mostani, avagy pedig későbbi tiszteinknek kezébe.

Sőt adjuk, adományozzuk és kezébe cserztjük, hogy örök joga birják és visszavonhatatlanul övék legyen. Mások jogának tiszteletével. Jelen levelünk erejével és bizonyosságánál fogva, a mely írást mi szabadalomlevél formájába szerkesztettük meg, a midőn élénk terjesztik majd eredetijében.

Kiadtuk Ebersdorf mellett fekvő táhorunkból, az Úrnak ezerhatszázharminczötödik évében, szeptember hónap 20-án, királykodásunknak stb. Ferdinánd s. k.

KÉPEINKHEZ.

A Tegetthoff osztrák-magyar új csatahajó vízrebocsátása Triesztben.

Haditengerészetünk Dreadnought típusú második csatahajóját, a Tegetthoff-ot, a szokásos ünnepség keretében történt megkeresztelés után, mult hó 20-án bocsátották a tengerre Triesztben.

Az ünnepélyen ezuttal is, mint a Viribus Unitis vízrebocsátásakor, Ferencz Ferdinánd trónörökös főherczeg Ő Fensége képviselte uralkodónkat; a keresztanyai tisztet pedig Lipót Szalvátor főherczeg neje: Blanka főherczegnő teljesítette.

Rajtuk kívül részt vettek még az ünnepélyen az osztrák s a magyar parlamentek és a hadsereg képviselői s más magas katonai személyiségek és egyéb méltóságok.

Maga az ünnepély rövid ideig tartott ugyan, de külső díszével és a szertartás magasztosságával mély hatást gyakorolt az előkelő közönségre.

Az apostoli tábori vikárius, a tengerészeti lelkészek segédlete mellett, elvegyezvén a keresztelést megelőző egyházi szertartást, Montecuccoli gróf tengernagy, tengerészeti parancsnok Blanka főherczegnő előlépve, hódolat-teljesen felkérte a keresztelési aktus megajtására.

A főherczegnő a tengernagy szavaira adott rövid válasz után a következő szavak közben: «Legfelsőbb parancsra ezennel Tegetthoff névre keresztellek!» megnyomott egy villamosgombot, mire a hajó orrán levő pezsgősüveg a hajótesthez csapódva, eltört s végig sűrösztötte a hajóorrát a gyöngyöző drága nedű.

«Menj a habokba és Isten áldása kísérjen mindenütt és mindenhol!» — folytatta tovább szavait a főherczegnő és megnyomta a vízrebocsátás jelzésű villamosgombot s az addig nyugodtan álló kolosszális hajótest — látszólag önként — megmozdult s ezernyi szem feszült várakozása közben, fokozódó gyorsasággal siklott le elemöbe a tengerre, testvérehez a Viribus Unitis-hez, a melynek felső részén még most is folyik az építkezés.

Csodacseppek és Csodakenet ismertetése:

Berkomá gyomrocseppek név alatt írv. védve van, igen keresett házi szer, orvosilag ajánlva rossz emésztés, elrontott gyomor, étvágyhiány és gyomorgörcsök, gyomorgégés, émelygés, felfújás, szédülés, ajulás, szivdobogás, hideglelés és köhögésnél kiváló sikerrel. Kis üveg ára 40 f., nagy üveg 80 f.
Egyedül kapható: **HAGY BELA** reménység gyógyszerésztára, **HAJDUSZOBOSZLO**, **Arjegység ingyen.**

Csodakenet hatása mesés, mint a csodacseppek. Ez azonban különleg használandó: rheuma, küszvény, csusz, esonthatóság, derékfájás, szagattás, nyílallás, oldalszurás. Mindig készni legyen fogfájásnál, egy-két csepp vattára téve azonnal megszünteti a fájdalmat. Kis üveg 40 fill., nagy üveg 80 fill.

A közönség.

Magyar képviselők a „Zrínyi” fedőlzetén.

A „Tegetthoff” osztrák-magyar új csatahajó vízrebocsátása Triesztben.

Több ezernyi közönség viharos üdvözlő kiáltása s ágyuk lövései követték az óriási csatakolosszus vízrelocsnását s ezzel a vízrebocsátás ünnepe, a melynek a szép idő is kedvezett, véget ért.

A Tegettboff a második hajója a most már négy egységből álló sorhajóadosztálynak. Majdnem egészen honi ipar műve. Ugyancsak a Stabilimento Tecnico Triestino hajóépítő gyárban készült ez is, a bol a Viribus Unitis. Nagysága és felszerelése, hordképessége és legénységgel való majdani ellátása azéval teljesen azonos. Típusuk az úgynevezett hármastorony rendszer, a mi flotta-építési technikai szempontból nagy előnyt biztosít a többi hatalmasságok haditengerészete felett.

HIREK.

Adományok. A létesítendő csendőrségi internátus javára újabb a következő összegek folytak be: Szabó József őrmester gyűjtése M. Zsákokról 21 K 70 fillér és Helfrid Lajos csendőr adománya Zsolnáról 50 fillér. Mely összegekkel az alap vagyója 26,674 K 76 fillérre emelkedett.

Egy csendőr megsebesítése. A temesmegyei Ujard és Kisszentmiklós községek közötti utvonalon márczius 25-én hajnali három órakor, a helyi szolgálatot teljesített Papp Ferencz ujaradi őrsbeli csendőr cz. őrsvezetőt, ki Kisszentmiklósról az azzal összeépült Ujaradra hazatérőben volt, az uton vele szembe jött két ismeretlen egyén egyike egy bottal váratlanul fejbe ütötte, a másik pedig a botütéstől megszárdult Papp cz. őrsvezetőt hátulról átnyalabolva, azt zsebkéssel fején és jobbkezfőn megszurva súlyosan megsebesítette. A sérelmezett csendőr cz. őrsvezető által a sötétben fel nem ismert támadók a sérelmezés után elmenekültek. Papp csendőr cz. őrsvezető, ki elmenekült támadói után egy eredménytelen lövést intézett, a közeli vasuti őrházba ment és az onnan segítségül hívott vasuti őrs támogatásával őrsére bevonult, hol orvosi ápolás alá vétetett. A bárom főre leapaadt ujaradi őrs, a merénylők nyomozása céljából, két fővel megerősítettet.

Ellenszegülés. Marosi Gyula ercsii őrsbeli csendőr, márczius 24-én este szolgálatteljesítés közben Ercsiben Dévai János ellenszegülővel szemben, annak könnyű sérülésével végződött kardfegyvert használt.

KÜLÖNFÉLÉK.

Védekezés a jégeső ellen. Franciaországban nagy-szabású villámhárító-hálózatokat állítanak föl, a melyeknek az a célja, hogy az egész országról a villámcsapás és a jégeső veszedelmét elhárítsák. A kísérlet már tíz év óta tart. Sikerül-e vagy nem, azt nem lehet előre eldönteni. Az új rendszer elve világosan és batározottan megalapozott fizikai elméletekből indul ki. Elve: a villámhárító elve. Az új gondolat felvetői azt hiszik, hogy ha megfelelően elrendezett villámhárítókkal a felhő elektromos feszültségét csökkentik, nemcsak a villámcsapás marad el, hanem a jégeső is. Villámhárító-rendszerüket elektromos Niagarának nevezik, mert úgy képzelik, hogy az elektromos felhőnek feszültsége, a mikor egy-egy ilyen berendezés közelébe jut, ép úgy csökken, miként

a Szent-Lőrincz folyó magasságáé a Niagara vizesésnél. A gondolat gróf Beauchamptól ered, a ki bosszabb idő óta kísérletezik ily irányban és gyűjti a megfigyeléseket. Később az eszme Négrier tábornokot is föllekesítette. Az utóbbi évben pedig már Franciaország több részében rendeztek be villám- és jégeső-bárítókat. Az így beszerzett tapasztalatok annyira biztatók voltak, hogy megalakult a jégesőt elhárító bizottság. Villámhárítókat több rendszerben építik, minden esetben igen sok csúcsú, gondosan aranyozott vezetőt használnak legslább 40 méternyire a talaj színe fölött. A vezetőék másik végét gondosan ezüstözött nagy vezetőlapok segítségével nagy vizes fölületekkel kötik össze. Az a véleményük, hogy egyetlen jól felszerelt állomás a szél irányában 4—5 kilométernyire, a széllal ellenkező irányban pedig fél, sőt egy kilométernyire védi a területet. Beauchamp sokszor megfigyelte, hogy a viharfelbőből, mikor a villámhárító közelébe jutott, jobbra-balra, előre-bátra, sőt fölfelé cikláztak a villámok, csak lefelé nem. Egyébként minden egyes vidék időjárásai viszonyait gondosan tanulmányozzák és csak azután állítják föl a megfelelő helyen a villámhárító-állomást. Az a tervük, hogy egész Franciaországot körülveszik villámhárító-hálózatokkal és ilyen módon teszik veszedelom nélkülivé a másbannonn jövő viharfelhőket. Egyes hálózatokat az ország belsejében is fölállítanak. Violle fölszólítására Páris városát is megvédik. Az elmúlt esztendőben szerelték föl az elektromos Niagarát az Eiffel toronyra. A költséget a földművelésügyi miniszterium, Páris városa és Seine-megye előlegezte. A bizottság ügyelőre teljesen ingyen dolgozik és azt az ideális gazdasági elvet tűzte maga elé, hogy más országban építendő hasonló berendezésekkel fizetteti meg a bazabeli berendezések költségeit.

A sok gyermekes családok. Talán Amerika egy államában sem folyik hevesebb barcz Roosevelt érdekében, mint Ohióban. Kérdés, hogy ez a küzdelem győzelemmel fog-e végződni, de bármi legyen az eredménye, a világ legbirnevesebb ezredese mégis megelégedéssel tekinthet Obióra, mert ebben az államban találtak a legnagyobb méltánylásra és elismerésre azok a szavai, melyekben a faji öngyilkosság, a gyermektelenség ellen kelt ki. A kolumbuszi statisztikai hivatal jelentése szerint Ohió állam az első helyen áll a sokgyermekes családok tekintetében. A tavalyi esztendő folyamán három család tett jelentést arról, hogy a tizenkilenczedik élő gyermeke megszületett. Nyolcz család örvendezett a tizenhetedik, tizenöt a tizenhatodik és barmincz a tizenötödik gyermek megérkezésén. Azoknak a családoknak a száma, melyeknek tiz-tizenkét gyermeke van, százakra rúg. Ohió állam legnépesebb családja a czinczinnati-i Moorman-család. A feje A. G. Moorman kereskedő, a kinek tizenegy gyermeke, ötvenkét unokája, harminczhárom dédunokája él. Egyenes leszármazottainak száma tehát kilenczvenbat. Vetekszik vele Mike O'Gorman farmer, a kinek tizenhárom élő gyermeke, batvankét unokája és tiz dédunokája van. A sokgyermekes családok Obióban mindenféle kedvezményben részesülnek, Moorman és O'Gorman az államtól évi négy-négyezer koronányi jutalomban részesülnek.

Az inség és a hajvásár. A pétervári és a moszkvai fodrászok ez évben duskálkodhatnak a bajban. Különböző ügynökök ugyanis beutazzák az országnak a rossz

Merkur kerékpárok

legfinomabb gyártmány, gyönyörű kiállítás, rendkívül olcsó árak teljesjótállás mellett. Csekély havi részletfizetésre. — Gummik, alkatrészek rendkívül olcsó áron. — Csendőrségi alkalmazottak kerékpárakból 20 kor., alkatrészekből és gummikból 20% árengedm. részesülnek.

Arjegyzőket ingyen és bérmentve küld

DÉRY EDE

kerékpár- és varrógép nagyraktár

SZEGED.

aratás miatt inségbe jutott falvait és összevásárolják a nyomorgó asszonyok haját. A nyomorgó asszonyok kénytelenek megválni az ékességüktől, a kereskedők pedig kitűnő üzleteket csinálnak, mert a 4—10 koronán vásárolt haját 40—60 koronáért adják el. Ám az inségesek hajából nemcsak Pétervárot, és Moszkvában vásárolnak, hanem Varsóban is; ez a város központja a hajkereskedelemnek. A haj innen azután elkerül Franciaországba, Angliába, Németországba és az a hölgy ki az inségesek haját egykor a fejére teszi, sejteti sem fogja, hogy valamikor valami szerencsétlen orosz nő volt a birtokosa, a ki kénytelen volt megválni büszkeségétől, hogy magát, szüleit, testvéreit megmentse az éhhalál borzalmaival.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz — kényességénél fogva — nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

05. Nézetünk szerint köteles.

10. Csetnek. Egyes — különösen nem magyarországi — kereskedők utánozzák az áruforgalom emelésére az ismeretes lábbalgyűjtéseket, miáltal a vevőközönség, sok esetben megkárosítva érezvén magát, panaszkodik.

Az áruforgalom eme módjának káros következménye nyilvánvaló. Tekintve, hogy a szelvények továbbadása folytán az üzletben érdekelt személyek száma rohamosan szaporodik, igen gyakran beállhat az az eset, hogy már nem sikerül szelvény átvevőket találni, miáltal az utalványok és az azokra már teljesített fizetések veszendőbe mennek, és így az átvevők anyagilag elég nagy mértékben károsodnak.

Az árusításnak ezen ismertetett módja a magyar állam területén annyiban tilos, a mennyiben a kereskedelemügyi m. kir. miniszter 1900. évi 70,055. számú körrendelete (Magyarországi Rendeletek Tára, 1904. évi 256. szám), illetve a horvát-szlavon-dalmát háznak 1900. évi 76,644. számú körrendelete értelmében új árusításhoz engedély nem adható, az engedély nélküli ily

árusítás pedig, mint az 1884. évi 17. t.-cz. 15. §-ában ütköző kihágás, ugyanezen törvény 158. §. d. pontja szerint büntetendő.

A. J. 1. Mi sem tudjuk: valószínűleg az az oka, hogy nagyon sok a pályázó és nagyon kevés a betöltendő hely. — 2., 3., 4. Forduljon valamelyik államépítészeti hivatalhoz, ott kimerítő felvilágosítást kaphat. Egyébként ajánljuk elolvasni lapunknak 1910. év végén és 1911. év elején megjelent számaiban «Az igazolványos altisztek a polgári szolgálatban» czimen megjelent cikksorozatát.

B. J. Párkány. Az eset igen bonyolult és nem ismerve a viszonyokat, határozott feleletet nem adhatunk. Forduljanak a szárnyparancsnoksághoz.

777. A hol a halászat miniszterileg jóváhagyott üzerterv szerint történik, ott a társulatok 6—8 hétig általában tilalmi időt tartanak, mely idő alatt a halászat teljesen szünetel; ellenkező esetben az 1888. évi XIX. t.-cz. 18. §-a mérvadó.

79. A község az 1886. évi XXII. t. cz. értelmében jogosult szabályrendeleteket alkotni, köteles azonban azokat jóváhagyásra felterjeszteni. Tegyen alkalmilag az esetről a főszolgabírónak szóbeli jelentést. Ő majd megadja az utbaigazítást.

It. és Bogárosi Olvassák el a «Csendőrségi Lapok» 1910. és 1911. évi számaiban «Az igazolványos altisztek a polgári szolgálatban» czimen megjelent közleményeket. Kérdéseikre bizonyára feleletet találnak.

R. 1001. Szolgálatban csak akkor viselhető, ha tényleg jár-örvezető.

Bocsák. 1. Nem. 2. 1907. évi LIX. t.-cz. 3. §-a.

555. 1. 1800 korona. 2. Nem, csak 900 korona.

Vitakozó. 1. Igen, ha van igényjogosultsági igazolványuk. 2. Igen, ha az újabb felülvizsgálaton csendőrségi szolgálatra alkalmasnak találják. 1 évre.

Erdélyi. Nem; legyen azonban türellemmel, még ez évben megjöhet a harmadik is.

Z. L. H. 1. Csak akkor veszik fel, ha az a szolgálat érdekében áll. E tekintetben a két körület érintkezésbe lép egymással. — 2. Tudunkkal igen. — 3. Az illeték szabályzat megmondja. — 4. Ha átveszik az esetben újra bevételezik a ruha és tömegkönyvébe. — 5. Polgári orvosi bizonyítvány alapján csak az esetben, ha azt katona vagy honvéderorvos láttaozza. Helyesebb azonban mindjárt katona vagy honvéderorvosi bizonyítványt szereznii. A küldött bélyegek árát az internatus javára, illetékos helyre juttattuk.

POLGÁR SÁNDOR
orvosi műszer- és kötszer gyárossnál
telep. Bpest, VII., Erzsébet-körút 50.

legutányosabban beszerzhetik összes betegápolási tárgyak, kötszerek, fecskenök, m. kir. szab. Polgár-főle sörvőkötők, gummihisznyák stb. stb. — Kéres árjegyzéket ingyen és bérmentve küld az üzletvezető, csak megadando, mily tárgy szükségletet k.

Ezen hirdetés beki dőse esetén 10% ártódvarmény a Csendőrségi Lapokolvasóinak.

MOSKOVITS

anatomiai czipő- és csizmagyar részv.-társ.

M. kir. csendőrség, boszniai csendőrség, cs. és kir. küzbahadsereg szerződ. szállítól

Budapest, Rákóczi-út 6. sz.

Nagyvárad

Ajánlja elsőrendű chevro- és boxbörből készített különlegességeinek szerződéses árban, részletfizetési kedvezmény mellettii szállítását. " " "

Kivánatra árjegyzéket bérmentve küldünk

HIVATALOS RÉSZ.

Közigazgatási döntvények.

Ha a tilosban legeltetők a felesketett mezőirt megöklözik és földhöz vágják: hatóság elleni erőszak büntetést követik el. Az ügy elbírálása a kir. törvényszék hatáskörébe tartozik.

(A m. kir. hatásköri híroság 1911. évi 45. sz. határozata.)

Az 1890. évi I. t.-cz. 132. §-ába ütköző utrendőri kihágás miatt az büntethető, a ki e szakaszban az épületek s kerítésekre nézve megszabott távolságot meg nem tartja. Az ezen szakasz rendelkezései alá eső esetekben foglalás miatt büntetőjogi felelősségre senki sem vonható s külön kihágásban nem marasztalható.

(A m. kir. kereskedelemügyi miniszter 1911. évi 16.554. sz. határozata.)

Botrányos részegség miatt történt elítélés esetén a büntetés felfüggesztése azzal indokoltatott, ha az elmarasztalt fogadalmat tesz, bogy többé szeszes italt nem iszik.

(A m. kir. belügyminiszter 1910. évi 7503. sz. határozata.)

Kereskedővel szemben a tartalomnak meg nem felelő felírásu ezimkével ellátott palaczkboroknak raktáron való tartása is megállapítja a forgalombahozatal tényét.

(A m. kir. belügyminiszter 4032/1911. sz. határozata.)

Örsáthelyezés.

A m. kir. VI. számú csendőrkerület székesfehérvári szárnyának fehérvárossurgói örse, 1912 márczius 15-én Bodajkra helyeztetett át.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Okiratilag megdicsértettek:

A m. kir. honvédelmi miniszter ur által:

Dr. Schön Elek brassói 24. honvédegyalozredbeli ezredorvos, a m. kir. csendőrség egyéneinél hosszabb időn át teljesített kiváló és buzgó egészségügyi szolgálataiért.

Becze József, m. kir. VII. számú csendőrkerületbeli csendőr, egy ember életének a tűzhaláltól történt megmentése alkalmával tanusított bátor és elszánt magatartásáért.

A magyar szent korona országaihoz tartozó csendőrség felügyelője által:

Kozma Dénes, VII. számú csendőrkerületbeli járásörmester, hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt úgy a legénység kiképzése körül, mint a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett eredményes tevékenysége és kiváló használhatóságáért.

Györgyi András, VII. számú csendőrkerületbeli ez. őrmester, hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett eredményes tevékenysége, valamint örsén a fegyelem és mintaszerű rendnek állandóan való fenntartásáért.

A m. kir. III. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Lugosán Simon ez. őrmester, mert az 1910 október hó 3-án Angeli István volt császártöltési lakos sérelmére elkövetett gyilkosság tetteseinek fáradságos és észszerűen vezetett nyomozás során történt kiderítésénél a nyomozást vezető járásparancsnokát eredményesen és hathatósan támogatta és a bünjelek biztosításánál ügyesen és észszerűen járt el.

Balla Mihály ez. őrmester, hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén, mindenkor tanusított kiválóan buzgó és igen eredményes tevékenységért, nemkülönben az 1910. évi október hó 3-án Angeli István volt császártöltési lakos sérelmére elkövetett gyilkosság tetteseinek fáradságos és észszerűen vezetett nyomozás során történt kiderítésénél előljáró járásparancsnokának hathatós és eredményes támogatásáért.

Pesti Ferencz járásörmester és Vass József ez. őrmester, a mult év folyamán a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett eredményes tevékenységükért, nemkülönben a mult évben Czibakháza és Kunszentmárton községekben fellépett ázsiai kolera széthurezolásának meggátlása és a hatósági intézkedések végrehajtásának ellenőrzése körül tanusított kiválóan buzgó, igen eredményes és fáradhatlan szorgalmáért.

Hegyí Ernő ez. őrmester, hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt, de különösen az utóbbi időben a közbiztonsági szolgálat terén tanusított kiválóan buzgó és igen eredményes tevékenységeért, lankadatlan szorgalmáért, örsének példaszerű rendbentartásáért, alárendeltjeinek helyes vezetése, fegyelmezése és oktatásáért, nemkülönben példás magatartásáért.

Kustján Mihály ez. örsvezető, a közbiztonsági szolgálat terén hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt tanusított kiválóan buzgó, eredményes és lankadatlan szorgalmáért, örsparancsnokának a legénység oktatása és nevelése körül kifejtett hathatós támogatásáért, nemkülönben példás magatartásáért.

Fábián János ez. örsvezető, hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálatban mindenkor tanusított kiváló és eredményes működéséért, örsparancsnokának a legénység oktatása és nevelése körül kifejtett eredményes és hathatós támogatásáért, nemkülönben példás magatartásáért.

Orzoli István ez. őrmester, közel négy évi segédoktatói minőségben való alkalmazása alatt a próbacsendőrök kiképzése, oktatása és fegyelmezése körül mindenkor tanusított kiválóan buzgó, eredményes és fáradhatlan tevékenységeért, nemkülönben példás magatartásáért.

A m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Sebüller Mihály és Grosz József törzsörmester számvivőségi, Wild Róbert törzsörmester, Kóka András és Lajos Károly örmester, segédtszti irodai segéd munkások, az irodai szolgálat terén több éven át kifejtett buzgó tevékenységükért, odaadó szorgalmukért és megbízhatóságukért.

Szotyori Lajos, Sas Ignác járásörmesterek, Tompa Ferenc örmester és Bukuj István örsvezető cz. örmester, segédoktatói minőségben több éven át kifejtett kiváló szorgalmuk és buzgó tevékenységük, valamint alárendeltjeiknek helyes és czéltudatos befolyásolása és vezetéseért és jó magaviseletükért.

Nagy József, Benedek Fülöp, Kénesi Gergely járásörmesterek, Illyés János, Minigesz Márton, Imecs Márton örmesterek, Mészáros István, Müller Mihály, Kovács Domokos, Törzsök Mihály, Nagy Lázár, Vitályos György, Szórád Dénes, Erős Péter, Kristó Károly, Asztalos Samuel, Ferencz Lajos, Mester Sándor, Bora János, Nagy Izsák, Tordai Samuel, Tamás Samuel, Gálfi Ferencz, Pál Mózes, Gergely Lukács, Szász Dénes, Bakó Károly, Jancsó István, Fehér András, Halász István, Illyés Mihály, Füleki József cz. örmesterek, Rosonczy Mihály és Birtalan István örsvezetők, Bajesa József, Bálint Mihály, Máté István, Kovács János, Bara Ferencz, Bodó Albert, Rózsa Antal, Szabó Károly II., Szabó Ferencz és Kutoj László cz. örsvezetők, Szekeres Dénes, Bodó Lajos, Mészáros Zakariás, Keresztély András, Kocsis András, Szvoboda Vincze, Horváth Péter, Kolbasz György, Egyek Ignác, Csibi Sándor, Konrád Lajos, Csergő József, Pál Elek csendőr cz. örsvezetők, Kovács Ádám, Erős Rezső, János Márton, Szenkovics Antal, Nyáguly Miklós és Reményi Márton csendőrök, a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett buzgó és eredményes működésükért, valamint alárendeltjeiknek helyes és czéltudatos befolyásolásáért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

A m. kir. III. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Fejes István, Unoka Pál járásörmesterek, Ligeti János, Farkas József II. örmesterek, Keresztes Mihály, Marinkás József és Vaskó Antal cz. örmesterek, Kiss Albert, Székelyhidai Géza, Lang János és Szilágyi Miklós cz. örsvezetők, Kujáni Mihály, Küss Mózes, Kovács József III., Soós András és Árvai Gyula csendőrök, az 1911. évi augusztus hó 6-ára virradóra éjjel, a borsodmegyei Edelényben, Czeizler Henrik és családja sérelmére elkövetett, közfeltűnést keltő, hármias rablógyilkosság tetteinek kinyomozása során kifejtett igen eredményes tevékenységükért és jó szolgálatukért.

Fábián János cz. örsvezető és Hosszu László csendőr cz. örsvezető, az 1910. évi október hó 3-án Angeli István volt császártöltési lakos sérelmére elkövetett gyil-

kosság tetteinek kinyomozásánál előjáró járásparancsnokuknak fáradságot nem ismerő szorgalommal való hathatós és eredményes támogatásáért.

Pimpedli Gyula és Paraj István szolnoki szárnybeli csendőrök, mult év folyamán a közbiztonsági szolgálatban tanusított eredményes tevékenységükért és mert ugyancsak a mult évben Czibakháza és Kunszentmárton községekben fellépett ázsiai kolera széthurczolásának meggátlása és a hatósági intézkedések végrehajtásának ellenőrzése körül parancsnokukat lankadatlan szorgalommal, odaadással és eredményesen támogatták.

Bokor Bertalan és Vakulya Károly cz. örsvezetők, Klein Pál, Lévai János, Köntös Pál, Bródi István, Komáromi Vilmos, Oláh Sándor II., Polónyi Mihály csendőr cz. örsvezetők, Fata István, Gajdos V. András, Mándi István, Nagy István, Gasparik Mihály, Olasz Domokos, Jankovics András, Lauer István, Németh István II., Pongrácz József, Mujzer Géza, Fekete Ferencz, Pintér Lajos, Dervalics Antal, Sámson Géza, Gáli Ferencz, Szabó Ferencz, Acsai József, Zuzik Péter, Pusztai Mózes, Barta Pál, Ladányi József, Ádám János, Kovács György III., Farkas Gergely, Gallusz Imre, Kollár Marián. Biács János, Bajcsi Gyula és Horváth Sándor csendőrök s végül Hegedüs Imre volt csendőr, mert a mult év folyamán Czibakháza és Kunszentmárton községekben fellépett ázsiai kolera széthurczolásának meggátlása és a hatósági intézkedések végrehajtásának ellenőrzése körül parancsnokukat lankadatlan szorgalommal, odaadással és eredményesen támogatták.

Kemény Ferencz cz. örmester, a közbiztonsági szolgálat terén hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt tanusított lankadatlan szorgalmáért és igen eredményes tevékenységeért, örsének példaszerű rendbentartásáért, nemkülönbben mindenkor tanusított jó magatartásáért.

Koszorus Mihály csendőr cz. örsvezető és Kadarkuti János csendőr, a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett igen eredményes, buzgó és fáradhatlan szorgalmukért, nemkülönbben példás magatartásukért.

Orbán Sándor cz. örmester, hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett eredményes tevékenységeért, nemkülönbben az utóbbi két év alatt tanusított jó magaviseleteért.

Keserü István cz. örmester, a közbiztonsági szolgálat terén mindenkor tanusított ernyedetlen szorgalmáért, példaszerű kötelesség-hűséggel párosult eredményes működéseért, alárendeltjeinek helyes nevelése és vezetése körül tanusított buzgalmaért, nemkülönbben mindenkor tanusított példás magatartásáért.

A m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Gáspár János, Rác Károly járásörmesterek, Bartók Ferencz örmester, Ambrus Ágoston és Baricz József cz. örmesterek, Veres József, Szöcs János, Támpa Imre cz. örsvezetők, Pál György, Barabás András, Serény János és Gál András csendőr cz. örsvezetők, Bács Ferencz,

Szidon György és Kanabé János csendőrök, a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett tevékenységük és példás magaviseletükért.

Gálfi Ferencz őrsvezető cz. őrmester, a csendőrjelentkezők gyűjtése körül kifejtett eredményes tevékenységeért.

Áthelyeztetett:

1912 április 1-ével:

Fajt Jakab járásőrmester, a III. számú csendőrkerülettől a VIII. számú csendőrkerülethez, járásparancsnoki minőségben Mándokra.

A tényleges szolgálati állományba felvétel:

1912 április 1-ével:

Mohácsi Ferencz, m. kir. VI. számú csendőrkerületbeli várakozási illetékel szabadságolt járásőrmester, az újból megejtett felülvizsgálat eredménye alapján, mint szolgálatképes.

Beosztási helye: Paks.

Várakozási illetékel szabadságoltatott:

Németh Albert, VI. számú csendőrkerületbeli járásőrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint jelenleg szolgálatképtelen 1912. évi április hó 1-étől számítandó egy évre.

Választott lakhely: Sümeg (Zala m.).

Nyugállományba helyezettek:

1912 április 1-ével:

Bagoly András, m. kir. VII. számú csendőrkerületbeli járásőrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint »rokkant, mindennemű népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan».

Választott lakhely: Kézdiszentkereszt.

Moór Mihály, m. kir. I. számú csendőrkerületbeli járásőrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint »rokkant, mindennemű népfölkelési szolgálatra is alkalmatlan».

Választott lakhely: Borosjenő (Arad m.).

Előléptettek:

1912 márczius 1-ével:

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában: Szendrei Lajos és Szénási Károly őrsvezető cz. őrmesterek, *őrmesterekké*;

1912 márczius 16-ával:

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában: Kisaszondi Lajos, Szűcs Mihály, Kiss Pál III és Fatinczó János cz. őrsvezetők, *őrsvezetők*; végül az 5 évi csendőrségi szolgálat betöltése után:

1912 márczius 24-ével:

a m. kir. III. számú csendőrkerület állományában: Farkas Mihály csendőr, *csendőr cz. őrsvezetővé*.

Házasságra léptek:

A m. kir. II. számú csendőrkerület állományában: Varga Sándor III. őrmester, Jankó Etelkával, 1912 márczius 16-án, Orosházán.

Berkes Nándor cz. őrmester, Berkes Vilával, 1912. február 20-án, Sárbogárdon.

Schön Henrik cz. őrmester, Tobiás Évával, 1912 márczius 6-án, Mezöhegyesen.

A m. kir. IV. számú csendőrkerület állományában: Nyika Elek cz. őrsvezető, Petrikás Bertával, 1912 márczius 3-án, Tasnádon.

Laczovics Sándor csendőr cz. őrsvezető, Kerekes Idával, 1912 február 20-án, Gönczön.

Czikó Károly cz. őrmester, Kaszaniczky Stefániával, 1912 márczius 12-én, Felsőhalason.

Farkas József cz. őrsvezető, Malusinszky Margittal, 1912 február 18-án, Aknasugatagon.

A m. kir. V. számú csendőrkerület állományában: Juhász Árpád cz. őrsvezető, Grodovszky Saroltával, 1912 február 19-én, Breznóbányán.

A m. kir. VII. számú csendőrkerület állományában: Bajkuj István cz. őrmester, Főris Annával, 1912 febr. 18-án, Brassóban.

Vas Áron cz. őrsvezető, Salati Mária Annával, 1912 február 18-án, Baróton.

VÁRNAY és FIA = BUDAPEST, =
VI., Liszt Ferencz-tér 9.

könyvnyomda, könyv-, papir- és írószer-kereskedés, a magyar kir.
— csendőrségi hivatalos nyomtatványok legnagyobb raktára. —

...: Könyvek, levélpapírok, imakönyvek és írószerek dus választékban. ...:

Honvédelmi miniszter úr Ő nagyméltósága által legújabbán kiadott közzgaldalkodásra vonatkozó Cs 20 jelzésű Határozmányok czimű szolgálati könyvben előirt minták szerinti nyomtatványok és könyvek nemkülönbön leltárak raktárunkon már készen kaphatók.